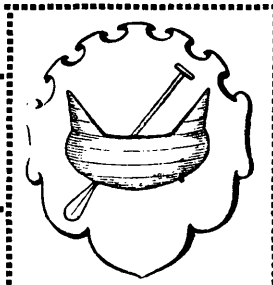

DZIENNIK

ZARZĄDU

M. ŁODZI

Redakcja i Administracja
Pl. Wolności 14, parter, tel. 128-00.
Administ. czynna od g. 9—12 w p.
Redakcja od godz. 2—3 po poł.

Ceny ogłoszeń: Zwyczajne: 1 kolumna — zł. 100.—; 1/2 kolumny — zł. 50.—; 1/4 kol. — zł. 25; 1/8 kol. — zł. 15. Drobne po 5 gr. za 1 wyraz najmniejsze ogłoszenie gr. 50.

Prenumerata: Miesięcznie zł. 1.—

Gena egzemplarza zł. 0.30

Nr. 16 (548)

Łódź, dnia 22 kwietnia 1930 r.

Rok XII

Treść numeru: Aleksander Brückner — laureat Nagrody Literackiej m. Łodzi na rok 1930. — Protokół 10 (IV sesji) posiedzenia Rady Miejskiej. — Obchód Rocznicy 3-go Maja w Łodzi. — Okólniki Nr. 5, 6, 7. — Kronika Miejska. — Ogłoszenia.

PRZECLAW SMOLIK.

Ławnik-przewodniczący
Wydziału Oświaty i Kultury

ALEKSANDER BRÜCKNER

Laureat Nagrody Literackiej m. Łodzi na rok 1930.

Laureat tegorocznej nagrody literackiej m. Łodzi, Aleksander Brückner, ur. w r. 1856 w Tarnopolu we Wsch. Małopolsce, większą część swego życia spędził na obczyźnie, w Niemczech, jako profesor filologii słowiańskiej w Uniwersytecie Berlińskim. Powołany tam został w r. 1881, gdy po ukończeniu szkoły średniej i uniwersyteckich studiów w kraju, we Lwowie, dał się już poznać z szeregu prac naukowych o językach: litewskim, serbskim, polskim — i o początkach historycznych Słowian, — prac drukowanych w wydawnictwach naukowych polskich, niemieckich i rosyjskich.

Aleksander Wisłocki, autor bibliografii prac naukowych Aleksandra Brücknera (z r. 1928), podaje za czas od r. 1877, gdy się ukazały pierwsze prace A. Brücknera, po rok 1881 włącznie, gdy go powołano na katedrę filologii słowiańskiej w Berlinie, a więc w okresie pierwszych czterech lat jego pracy naukowej — ilość drukowanych prac Brücknera wyniosła 23. Jest to liczba, którą niejednemu ze znanych uczonych za dorobek pracy naukowej całego życia zaliczyćby wypadło.

A były to wszakże prace wielkiej wartości i niejedna z nich jeszcze po dzień dzisiejszy nie straciła swego naukowego znaczenia. Na podstawie tych właśnie prac Uniwersytet Lwowski polecił młodego uczonego polskiego na naukową placówkę na obczyźnie, tak ważną dla Słowian wogóle, a dla nas Polaków w szczególności.

Znała już wówczas Aleksandra Brücknera nauka niemiecka i tylko dzięki swym wyjątkowym zdolnościom, wielkiej wiedzy i niezmordowanej pracy zajął wówczas 25 letni młodzieniec tak poważne stanowisko w świecie naukowym.

Od owej chwili minęło lat bez mała pięćdziesiąt. Gdy dziś spojrzemy na dorobek całej dotychczasowej pracy Aleksandra Brücknera, to musimy uchylić przed nią czoła nie tylko ze względu na jej rozległość, na jej ogrom, ale i na jej niezwykłą cenność. Co się tyczy jej ogromu, to starczyłoby jej na pracę całego życia jednego i drugiego dziesiątka zdolnych i pracowitych ludzi.

Wspomniana wyżej bibliografia prac naukowych Brücknera, zestawiona za opres lat od roku 1877 do końca r. 1927 przez W. Wisłockiego, obejmuje 1192 tytułów, a jak stwierdza w przedmowie sam Wisłocki, zawiera luki, których się nie udało mu uzupełnić. Co się tyczy rozległości wiedzy i pracy naukowej Brücknera, to jest ona również fenomenalna. Przeprowadza w nich studia porównawcze nad gramatykami wszystkich języków słowiańskich i publikuje swe prace w kilku językach europejskich. Bada początki dziejów Słowian, ich wierzenia i dzieje w Europie i dochodzi tu do własnych, oryginalnych wniosków i odkryć. Bada następnie szereg starożytnych zabytków piśmiennictwa słowiańskiego, a w szczególności staropolskiego, sam jest niejednego z nich odkrywcą, i rzuca na ich powstanie nowe światło. Bada dzieje reformacji w Polsce, publikuje tom niezmiernie interesujących szkiców o reformacji polskiej, w których oczyszcza pamięć polskich deistów i protestantów z grubej warstwy zjadliwych kłamstw i błota, któremi ich oficjalna historia zożydzić przed potomnymi usiłowała. Bada słowotwórstwo mowy polskiej i tworzy sam w ciągu lat kilku wspaniały słownik etymologiczny języka polskiego, dzieło, które zazwyczaj wysiłkiem zbiorowym się tworzy. Jego historia literatury polskiej, a zwłaszcza jej część, obejmująca średniowiecze, wiek XVI, XVII, XVIII, jest dotąd niezastąpioną, a wnosi do polskiego dorobku duchowego, do szanownej spuścizny literackiej minionych wieków, cały szereg nazwisk pisarzy i dzieł — do niedawna nieznanych i cennych, butwiejących w rękopisach od wieków po prywatnych i publicznych archiwach i bibliotekach. I trzeba było pojawienia się tej miary pracownika, co Aleksander Brückner, a żeby zostały wydobyte, opisane, oświetlone, a często i opublikowane i wzbogaciły nasz dobytek kulturalny. Jako uczyony jest niestrudzone, rzetelnym badaczem i odkrywcą; jako pisarz jest śmiałym i bezwzględnym szermierzem naukowej prawdy, władającym własnym stylem, żywym, polemicznym, skrzącym się od dowcipu, zdradzającym typowo bojowy temperament, i oryginalnym językiem literackim, który jakkolwiek daleki od klasycznej polszczyzny, posiada jednak swój osobliwy urok i pozwala rozkoszować się ściśle naukowymi pracami A. Brücknera, jak cennymi utworami literackimi. Pomimo, że A. Brückner od lat 50 żyje i pracuje na obczyźnie, zachował jednak ścisły kontakt duchowy ze swą ziemią ojczystą nie tylko jako zawodowy badacz Słowiańszczyzny, ale jako chluba i zaszczyt polskiej nauki i literatury, jako jej najteższy od pół wieku pracownik i współtwórca.

Protokół

10 (IV sesji) posiedzenia specjalnego Rady Miejskiej.

Łódź, dnia 2 kwietnia 1930 roku.

Komplet radnych 74.

Komplet członków Magistratu 11.

Obecnych radnych 57.

Obecnych członków Magistratu 9.

Posiedzenie otworzył o godz. 21 min. 5 Prezes Rady Miejskiej, inż. J. Holcgreber, w obecności quorum Rady (66 członków) zaprosiwszy do stołu prezydjalnego radnych-sekretarzy W. Lajsa i inż. F. Pałaszewskiego, oraz Dyrektora Biura Rady Miejskiej, P. Rundo, do prowadzenia protokołu.

Przyjęto do wiadomości:

1. Krótkie zapytania wzgl. odpowiedzi:

a) 1. **r. Wojewódzkiego:** Tow. „Lokator” za uzyskaną pożyczkę wybudowało domy przy ul. Lokatorskiej, od trzech lat wynajmowało mieszkania i pobiera wysoki czynsz komorniany. Dziś zaś z przyczyn niewyjaśnionych usuwa tych lokatorów i pozbawia dachu nad głową wiele rodzin. Czy Magistrat nie zamierza interwenjować w tej sprawie.

2. **odpowiedź przewodniczącego,** że Magistrat udzieli wyjaśnień na następnym posiedzeniu Rady Miejskiej.

b) 1. **r. Schotta.** Co Magistrat uczynił dotychczas w sprawie remontu domów i domów, kwalifikujących się do rozbiórki. Tak np. przy ul. Dobrej Nr. 11 jest dom p. Szamowskiego, grożący zawaleniem i właściciel prosi o pozwolenie na rozbiórkę, ponieważ ma plan na wybudowanie nowego domu o kilkudziesięciu mieszkaniach. Dom przy ul. Napiórkowskiego Nr. 56 p. Radzikowskiego grozi również zawaleniem, ma jeszcze tylko 3-ch lokatorów, właściciel prosi o zezwolenie na rozbiórkę, mając zatwierdzony plan na 4-piętrowy dom frontowy o 40 mieszkaniach, budowę którego chciałby rozpocząć już w nadchodzącym sezonie budowlanym.

2. **odpowiedź przewodniczącego,** że Magistrat udzieli wyjaśnień na najbliższym posiedzeniu Rady Miejskiej.

2. Zawiadomienia członków Rady Miejskiej: L. Frinkera, dr. A. Grohmana, W. Groszkowskiego, ks. D. Kaczyńskiego, J. Marciniaka, F. Pawlaka, J. Potkańskiego, F. Szwankowskiego, B. Ziemięckiego, usprawiedliwiających nieobecność swą na posiedzeniu w dniu dzisiejszym.

3. Odczytany przez radnego-sekretarza inż. F. Pałaszewskiego wniosek nagły frakcyj: N. P. R., Ch.D., Resursy, Bloku Gospodarczego i Właścicieli Nieruchomości Przedmieść, treści następującej:

„Rada Miejska uchwalić raczy: Wzywa się Magistrat, by w terminie dwutygodniowym wypłacił zredukowanemu robotnikom Cegielni Miejskiej odprawę w wysokości miesięcznego zarobku za każdy przepracowany rok”.

4. Komunikat Frakcji N. P. R.-lewicy o desygnowaniu do Komisji Finansowo-Budżetowej r. Seweryna Pfeiffra (na miejsce r. inż. Wojewódzkiego).

5. Uchwały Magistratu treści następującej:**Nr. 148 z dnia 13 lutego 1930 roku:**

„Na wniosek p. ławnika P. Smolika, jako przewodniczącego Wydziału Oświaty i Kultury, postanowiono w związku z uchwałą Magistratu Nr. 1215 z dnia 21 listopada 1929 roku:

- 1) zaliczyć nauczycielstwo Miejskiego Gimnazjum Męskiego im. J. Piłsudskiego, Miejskiego Męskiego Seminarjum Nauczycielskiego im. E. Estkowskiego, Miejskiego Żeńskiego Seminarjum nauczycielskiego im. A. Szycówny, Miejskiej Szkoły Handlowej i Miejskiej Szkoły Pracy, posiadające odpowiednie kwalifikacje oraz dostateczną ilość godzin pracy w tygodniu w poczet miejskich pracowników etatowych, a w związku z tem nadać mu wszystkie prawa i obowiązki pracowników miejskich, wyszczególnione w Pragmatyce służbowej dla pracowników Zarządu m. Łodzi i związanych z nią przepisach;
- 2) przewidzieć w związku z tem w uchwalonym przez Radę Miejską w dniu 19 lutego 1929 roku Statucie etatów stanowisk służbowych dla pracowników Zarządu m. Łodzi dla Miejskiego Gimnazjum Męskiego im. J. Piłsudskiego zamiast 24 — 14 etatów nauczycieli, dla Miejskiego Męskiego Seminarjum Nauczycielskiego im. E. Estkowskiego zamiast 14 — 10 etatów nauczycieli, dla Miejskiego Żeńskiego Seminarjum Nauczycielskiego im. A. Szycówny zamiast 14 — 10 etatów nauczycieli, dla Miejskiej Szkoły Handlowej zamiast 22 — 12 etatów nauczycieli i dla Miejskiej Szkoły Pracy zamiast 10 — 8 etatów nauczycieli;
- 3) przesłać odpis niniejszej uchwały Radzie Miejskiej do wiadomości”.

Nr. 156 z dnia 13 lutego 1930 roku:

„W związku z uchwałą Magistratu Nr. 1244 z dnia 28 listopada 1929 roku postanowiono — na wniosek Wydziału Przedsiębiorstw Miejskich Nr. 102/30 XI z dnia 8 lutego 1930 roku, zgłoszony w porozumieniu z Wydziałami Kanalizacji i Wodociągów oraz Gospodarczym:

- 1) wyrazić zgodę na wydzielenie z nabywanych przez Gminę Miejską Łódź kolonij Nr. 46 i Nr. 47, zawierających 40,3014 ha, a pochodzących z dokonanej w roku 1921 parcelacji majątku państwowego Rokiciny, położonego w gminie Łaznów, powiatu Brzezińskiego, województwa Łódzkiego, działki gruntu, położonej przy zachodniej granicy tych kolonij, oznaczonej na planie, sporządzonym przez Oddział Pomiarów Wydziału Budownictwa w dniu 7 lutego 1930 roku, literami a, b, c, d, e, f — a zawierającej 8 ha, i na oddanie jej do dyspozycji Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Piotrkowie;
- 2) przesłać odpis niniejszej uchwały Radzie Miejskiej do wiadomości”.

Nr. 186 z dnia 27 lutego 1930 roku:

„W związku z uchwałą Magistratu Nr. 198 z dnia 20 lutego 1925 r. oraz opinią Wydziału Finansowego Nr. 2181/29-IIa z dnia 18 lutego 1930 roku, postanowiono:

1. zatwierdzić nadesłany przy piśmie Wydziału Oświaty i Kultury Nr. 1233/29-IIIc z dnia 22 listopada 1929 roku bilans Miejskiego Kinetografu Oświatowego za rok administracyjny 1928/29 zamykający się sumą zł. 143.371.91 i wykazujący zysk w sumie zł. 19.884.62 oraz
2. przesłać odpis niniejszej uchwały Radzie Miejskiej do wiadomości”.

Nr. 188 z dnia 27 lutego 1930 roku:

„Na wniosek Wydziału Przedsiębiorstw Miejskich Nr. 391/30 XI z dnia 19 lutego 1930 roku — postanowiono podać Radzie Miejskiej do wiadomości uchwałę Magistratu Nr. 146 z dnia 3 października 1929 roku w sprawie udzielenia p. Józefie Czaplarskiej, właścicielce kiosków do sprzedaży gazet, zezwolenia na sprzedaż w tychże kioskach w miesiącach letnich słodyczy, owoców oraz wody sodowej”.

Nr. 217 z dnia 8 marca 1930 roku:

„Na wniosek Wydziału Zdrowotności Publicznej Nr. 679/30 VI z dnia 5 marca 1930 roku postanowiono:

1. pobierać za leczenie i utrzymanie członków Kasy Chorych m. Łodzi w szpitalach miejskich w miesiącu styczniu 1930 roku po zł. 5.15 od osoby dziennie i
2. przesłać odpis niniejszej uchwały Radzie Miejskiej do wiadomości”.

Nr. 218 z dnia 8 marca 1930 roku:

„Na wniosek Wydziału Podatkowego Nr. 474/30-II z dnia 5 marca 1930 roku postanowiono — w wykonaniu reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. SF. 193/2 z dnia 11 lutego 1930 roku, nadesłanego przy piśmie Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi L. III. 724 z dnia 21-go lutego 1930 roku:

- 1) nadać §§ 3 i 4 Statutu o podatku na rzecz m. Łodzi od towarów przywożonych drogami żelaznymi, zmienionym uchwałą Rady Miejskiej Nr. II z dnia 29 października 1929 roku i Nr. V z dnia 28 listopada 1929 roku, następujące brzmienie:

„§ 3. Wolne od podatku są:

- a) towary, podlegające państwowym podatkom od spożycia, zużycia wzgl. produkcji oraz stanowiące monopol państwowy,
- b) ładunki, stanowiące własność Państwa lub samorządu terytorjalnego,
- c) artykuły, przeznaczone do odbudowy zabudowań mieszkalnych i gospodarczych, zniszczonych wojną,
- d) materiały budowlane, o ile są przeznaczone na cele mieszkaniowo-budowlane,
- e) towary, przywożone w przesyłkach ekspresowych, bagażowych i pocztowych, tudzież te ładunki instytucyj dobroczynnych i naukowych, które uzyskały spocjalne zwolnienie ze strony Magistratu, oraz towary przewożone „transito”.

Za towary, przewożone „transito”, uważać należy:

- 1) towary, przechodzące przez stację kolejową, położoną w obrębie miasta, w przesyłkach, skierowanych do innych stacji przeznaczenia, leżących poza obrębem miasta i oznaczonych w listach przewozowych,
- 2) towary, przychodzące w przesyłkach kolejowych do stacji, leżącej w obrębie miasta, jako do stacji przeładunku lub stacji przeznaczenia, lecz następnie z wykorzystaniem składu lub bez wykorzystania go, odsyłane koleją do innych stacji, leżących poza obrębem miasta bądź bezpośrednio z tej samej stacji drogą kolejową, bądź pośrednio — drogą kołową do innej stacji, leżącej w obrębie miasta, a stąd drogą kolejową; przytem od takich towarów pobierany jest podatek, o ile list

przewozowy przesyłki tych towarów został na stacji przybycia wykupiony, a towar nie został bezzwłocznie na tej stacji nadany ponownie, lecz został wyładowany i oddany na skład kolejowy lub prywatny, albo wywieziony do miasta; pobrany w ten sposób podatek zwrócony będzie w całości lub w części po przedłożeniu w okresie miesięcznym przez odbiorcę pierwotnej przesyłki dowodów, iż towary w całości lub części uległy na jednej ze stacyj, położonych w obrębie miasta, ponownemu nadaniu do innych stacyj, położonych poza obrębem miasta;

- 3) towary, przybywające na stację, położoną w obrębie miasta w przesyłkach, skierowanych względnie przeekspedjowanych i przeładowywanych niezwłocznie, z przeznaczeniem na bocznicę kolejową, do punktów odbiorczych, położonych na tych bocznicach poza obrębem miasta.

§ 4. Podatek od ładunków towarowych pobierany będzie w następującej wysokości:

a) dla ładunków, zawierających:

1. budulec drzewny nieobrobiony, drzewo celulozowe i osikowe,
2. cegły i dachówki,
3. cement,
4. drzewo opałowe,
5. jaja,
6. kamienie, minerały surowe i zgruba obrobione,
7. karpina,
8. ryż surowy, kasza krajowa, groch i otręby,
9. kości surowe,
10. kwas siarkowy i solny, sól głauberska,
11. masa drzewna i celuloza, budulec obrobiony,
12. masa kamienna,
13. melasa,
14. mleko i jego przetwory (nabiał),
15. nawozy sztuczne i naturalne oraz fosforyty,
16. papa dachowa,
17. pasza, trawa, siano, słoma, plewy,
18. piasek, żwir i glina,
19. rudy, żuźle, szlaka, wypałki pirytowe,
20. smoła węglowa surowa i preparowana oraz gudron,
21. szkło tłuczone,
22. szmelc,
23. szmaty,
24. wapień, dolomit palone oraz wapno,
25. zboże w ziarnie, mąka zbożowa, chleb i suchary z chleba,
26. ziemniaki świeże, jarzyny, warzywa, buraki cukrowe oraz wytloki buraczane,
27. zwierzęta i ptactwo domowe żywe,
28. żelazo surowe (surówka), żelazo walcowane i odlewy z żelaza, stal w blokach i walcowana,
29. koalina, siarka i soda, sprowadzane dla wyrobu ultramaryny,
30. odpadki skór i obrzynki do 4 cm. szerokości,
31. wełna i bawełna —

oraz od drobnych przesyłek o wadze do 20 kg. podatek wynosi

- kwotę, stanowiącą $\frac{1}{3}$ opłaty kolejowej za przewóz tych ładunków względnie przesyłek za odległość 10 klm.;
- b) od przesyłek jednostkowych zwyczajnych, pośpiesznych, za które opłata przewozowa oblicza się według sztuki, a nie według wagi, podatek wynosi:
- 1) za konie i bydło rogate rosłe — zł. 2.— od sztuki,
 - 2) za inne zwierzęta — zł. 0.50 od sztuki,
- c) od wszystkich innych ładunków podatek wynosi kwotę, stanowiącą opłatę kolejową za przewóz tych ładunków na odległość 10 klm.

Przy poborze podatku od towarów, przywożonych drogami żelaznymi przestrzegana będzie zasada, iż należność podatkowa nie może być w żadnym razie wyższa od opłaty kolejowej za przewóz tych towarów za odległość 10 klm. i że podatek od wszystkich towarów przywożonych do m. Łodzi z odległości nie dalszej, niż 50 klm., nie może przewyższać $\frac{1}{3}$ opłaty kolejowej za przewóz tych ładunków za odległość 10 klm., a podatek od towarów, przywożonych z odległości od 50 do 200 klm., nie może przewyższać opłaty kolejowej przewozowej za odległość 10 klm.

Przez kolejową opłatę przewozową, służącą za podstawę do wymiaru podatku, należy rozumieć jedynie opłatę za przewóz wraz z opłatą stacyjną, wliczoną do opłaty przewozowej, z wyłączeniem zatem wszelkich innych opłat oraz dopłat, przewidzianych w obowiązujących w Polsce taryfach towarowych kolei żelaznych. W szczególności nie stwarzają podstaw do zwiększonego wymiaru podatku opłaty i dopłaty kolejowe, przewidziane za przewóz w wagonach krytych, za lekkość i przestrzenność towarów, za użycie wagonów specjalnych, za dostarczenie przyborów i środków ochronnych, za wszelkie czynności dodatkowe kolei, za przewozy w obrębie tej samej stacji taryfowej, za nadanie przesyłki pośpiesznej na pociągi pasażerskie, za niezgodną z rzeczywistością deklaracją towaru oraz inne opłaty i dopłaty poza pierwotną i niepowiększoną stawką przewozową”;

- 2) przesłać odpis niniejszej uchwały Radzie Miejskiej do wiadomości”.

Nr. 225 z dnia 8 marca 1930 roku:

„Na wniosek Wydziału Prezydjalnego Nr. 152/30 I B z dnia 28 lutego 1930 roku postanowiono, opierając się na ustawie z dnia 26 lutego 1930 roku o wypłacie części zaległego dodatku mieszkaniowego za rok 1928 funkcjonariuszom państwowym, sędziom, prokuratorom, osobom wojskowym oraz emerytom, wdowom, sierotom (Dz. U. R. P. Nr. 13 poz. 90) oraz na rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 roku o dostosowaniu uposażeń członków Zarządu i pracowników związków komunalnych do uposażenia funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 118 poz. 1073):

- 1) przyznać pracownikom miejskim część wyrównania dodatku mieszkaniowego za rok 1928 względnie jednorazowy zasiłek w wysokości 20% miesięcznego uposażenia na zasadach, wyłuszczonych w wyżej wymienionej ustawie oraz w okólniku Ministerstwa Skarbu L. D. III 310/1 30 z dnia 14 lutego 1930 r.;
- 2) przewidzieć w poszczególnych działach i paragrafach budżetu Za-

rządu m. Łodzi na rok administracyjny 1929/30 potrzebny na ten cel kredyt w kwocie zł. 120.000.—;

- 3) przesłać odpis niniejszej uchwały Radzie Miejskiej do wiadomości”.

Nr. 234 z dnia 13 marca 1930 roku:

„Na wniosek Wydziału Podatkowego Nr. 469/30 II z dnia 11 marca 1930 roku postanowiono w wykonaniu reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. S. F. 307/5 z dnia 19 lutego 1930 roku, nadesłanego przy piśmie Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi Nr. III 860 z dnia 24 lutego 1930 roku, a zatwierdzającego z pewnemi zmianami uchwałę Rady Miejskiej Nr. II z dnia 19 grudnia 1929 roku:

1. ustalić na rok 1930 następujące stawki dodatku komunalnego do państwowego podatku od nieruchomości, pobieranego na rzecz m. Łodzi na mocy punktu 4 art. 6 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747):

Kategoria I (nieruchomości, w których conajmniej 50% ogólnej sumy czynszów komornianych wzgl. wartości czynszowej przypada na lokale, nie osiągające w dniu 1 stycznia 1930 roku 100% podstawowego komornego z mies. czerwca 1914 roku);

od nieruchomości kategorii I stawki wynoszą:

- a) przy ogólnej sumie komornego, nieprzekraczającej w roku 1930 zł. 2.000.— — 25% należności państwowego podatku od nieruchomości,
 b) przy ogólnej sumie komornego, nieprzekraczającej w roku 1930 zł. 4.000.— — 50% należności państwowego podatku od nieruchomości,
 c) przy ogólnej sumie komornego, przekraczającej w roku 1930 zł. 4.000.— — 75% należności państwowego podatku od nieruchomości.

Kategoria II (nieruchomości, w których conajmniej 50% ogólnej sumy czynszów komornianych wzgl. wartości czynszowej przypada na lokale, płacące w roku 1929 — 100% podstawowego komornego z miesiąca czerwca 1914 roku)

od nieruchomości kategorii II stawka wynosi 125% należności państwowego podatku od nieruchomości;

2. przesłać odpis niniejszej uchwały Radzie Miejskiej do wiadomości”.

Uchwalono:

A. W sprawach, objętych porządkiem dziennym.

I. W sprawie wyboru opiekunów społecznych i ich zastępców:

Desygnować

na opiekunów społecznych:

a) z bloku I-go:

Kowalskiego Franciszka	—	Magistracka 24
Stachurskiego Zygmunta	—	11 Listopada 74
Gierwisa Józefa	—	Kazimierza 12 (Widzew)
Krauzego Konstantego	—	Zawiszy 18
Hanemana Jana	—	Lokatorska 11
Pohla Teofila	—	Karolewska 16

Stanieckiego Władysława	—	Rokocińska 54
Gapińskiego Wacława	—	Wodna 38
Klepackiego Władysława	—	Lipowa 36
Kaczmarka Władysława	—	Wójtowska 1
Sałażackiego Ignacego	—	Zawadzka 52
Banasiaka Michała	—	Waryńskiego 8
Wróblewskiego Zygmunta	—	Płocka 48
Wendlanda Wilhelma	—	Engla 16
Milmana Szmula	—	Al. I Maja 41
Morgentalera Icka Józefa	—	B. Limanowskiego 24
Kagana Abrama	—	Piotrkowska 56
Garfinkla Mojżesza	—	Rybna 10
Neumana Juliusza	—	Nawrot 55

b) z bloku II-go:

Ks. Kaczyńskiego Dominika	—	Łąkowa 42
Wojakowskiego Rajmunda	—	Złota 7
Piotrowskiego Stanisława	—	Łagiewnicka 27
Ks. Wyrzykowskiego Wacł.	—	Ks. Skorupki 9
Kozanko Jana	—	B. Limanowskiego 87
Turka Marjana	—	Rzgowska 95
Kaczmarka Andrzeja	—	Granitowa 13
Szwankowskiego Franciszka	—	Nawrot 82
Lesińskiego Jana	—	Drewnowska 95

c) z bloku III-go:

Ordynansa Bera	—	Zachodnia 39
Lublińskiego Izraela	—	Kamienna 18
Russa Benjamina	—	Sienkiewicza 22
Szczekacza Lajba	—	Rzgowska 15
Landenberga Falleka	—	11 Listopada 20
Tarko Szlamę	—	Franciszkańska 38

n a z a s t ę p c ó w o p i e k u n ó w s p o ł e c z n y c h :

a) z bloku I-go:

Amanowicza Kazimierza	—	Leszno 8
Białka Józefa	—	Widok 4
Andrzejaka Antoniego	—	Gdańska 63
Szalewicza B.	—	Podleśna 1
Piaskowskiego Edwarda	—	Brzezińska 91
Dikowa Roberta	—	Kopernika 10
Wanatowskiego Władysława	—	Przejazd 86
Zylberberga Abrama Joska	—	Nowaka 17
Eychnerową Rachełę	—	Al. I Maja 16
Korpela M.		
Stolarskiego Izraela		
Sznajdera Dawida		

b) z bloku II-go:

Janczaka Władysława	—	Wólczańska 109
Świątkowskiego Romana	—	Rawska 12
Zalewskiego Franciszka	—	Napiórkowskiego 86
Ks. Świetlińskiego Kazimierza	—	Ks. Skorupki 9
Sochę Józefa	—	11 Listopada 90

Jagiellę Władysława	—	Główna 62
Kapruziaka Jana	—	Przędzalniana 30
Kołaskiego Romana	—	Żeromskiego 37
Nowackiego Feliksa	—	Hrabiowska 3

c) z bloku III-go:

Kaufmana Kojfmana	—	Piotrkowska 58
Herszkowicza Moszka Dawida	—	Narutowicza 22
Szwarcberga Izraela	—	Piotrkowska 50
Lasmana Jakóba	—	Zgierska 30
Kirschbauma Menachema	—	Podrzeczna 27
Chari Piotra	—	Piotrkowska 37.

Wyboru dokonano przez aklamację.

II. W sprawie zaskarżenia do Najwyższego Trybunału Administracyjnego decyzji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w przedmiocie obniżenia stawek miejskiego podatku widowiskowego od przedstawień kinematograficznych:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu Nr. 233 z dnia 13 marca 1930 roku, postanawia:

1. przyjąć do wiadomości decyzję Ministerstwa Spraw Wewnętrznych L. dz. S. F. 254/1 z dnia 31 stycznia 1930 roku, zakomunikowaną Magistratowi reskryptem Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi L. III 519/30 z dnia 4 lutego 1930 roku, a nakazującą wniesienie szeregu poprawek do uchwalonego przez Radę Miejską w dniu 10 października 1929 roku statutu o poborze na rzecz m. Łodzi podatku od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk;
2. zaskarżyć do Najwyższego Trybunału Administracyjnego tę część wyżej wymienionej decyzji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, nie mającej wyraźnej podstawy prawnej, a narażającej Gminę Miejską Łódź na stratę około zł. 200.000.— rocznie, która nakazuje zmniejszenie wysokości stawek miejskiego podatku widowiskowego od przedstawień kinematograficznych, a mianowicie wprowadzenie stawki od 5 do 50%, zamiast ustanowionej przez Radę Miejską — od 5 do 60%;
3. upoważnić Wydział Podatkowy do stosowania wskazanych w wyżej wymienionej decyzji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych stawek miejskiego podatku widowiskowego od przedstawień kinematograficznych, poczynając od dnia 1 kwietnia 1930 roku;
4. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

W głosowaniu brało udział 66 członków Rady Miejskiej, z których 64 głosowało za uchwałą, 2 zaś przeciwko.

III. W sprawie przyznania Zarządowi Związku Miast Polskich pożyczki z funduszków miejskich w kwocie zł. 30.000.—:

Rada Miejska, w związku z wnioskiem Magistratu Nr. 149 z dnia 13 lutego 1930 roku, postanawia:

1. wypłacić Zarządowi Związku Miast Polskich w Warszawie z rachunku Zaliczek Zarządu Miejskiego kwotę zł. 30.000.— tytułem pożyczki z funduszków miejskich do potrącenia w 3 równych ratach rocznych po zł. 10.000.— z wkładek członkowskich, poczynając od dnia 1 marca 1931 roku;

2. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

W głosowaniu brało udział 66 członków Rady Miejskiej, z których 60 głosowało za uchwałą, 6 zaś przeciwko.

IV. W sprawie udzielenia Związkowi Inwalidów Wojennych Rzeczypospolitej Polskiej na rzecz Oddziału Wojewódzkiego tegoż Związku w Łodzi koncesji na budowę i eksploatację centralnych dworców autobusowych komunikacji podmiejskiej i międzymiastowej oraz zatwierdzenia w związku z tem „Projekt umowy koncesyjnej na budowę i eksploatację w Łodzi centralnych dworców autobusowych komunikacji podmiejskiej i międzymiastowej”:

Po zreferowaniu sprawy przez r. Golańskiego, sprawozdawcę Komisyj: Finansowo-Budżetowej i do Spraw Ogólnych, oraz przeprowadzeniu dyskusji, w której zabierali głos członkowie Rady: Wojewódzki, Pogonowski, Popielawski, Praszkierni, Rapalski oraz jako ostatni sprawozdawca Komisyj — r. Golański:

1. rozesłanie projektu umowy uznać za pierwsze czytanie;
2. Rada Miejska, w związku z wnioskami Magistratu: Nr. 113 z dnia 30. I., Nr. 155 z dnia 13. II. oraz Nr. 293 z dnia 27. III. 1930 roku, postanawia:
 - a) udzielić, opierając się na punkcie 4 art. 21 Dekretu o Samorządzie Miejskim z dnia 4 lutego 1919 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 13 poz. 140) Związkowi Inwalidów Wojennych Rzeczypospolitej Polskiej na rzecz Wydziału Wojewódzkiego tegoż Związku w Łodzi koncesji na budowę i eksploatację centralnych dworców autobusowych komunikacji podmiejskiej i międzymiastowej.
 - b) zatwierdzić w drugim i trzecim czytaniu w następującem brzmieniu:

UMOWA KONCESYJNA

na budowę i eksploatację w Łodzi centralnych dworców autobusowych komunikacji podmiejskiej i międzymiastowej.

W dniu pomiędzy Magistratem m. Łodzi w skróceniu niżej zwanym „Miastem” z jednej strony, a Związkiem Inwalidów Wojennych Rzeczypospolitej Polskiej w skróceniu niżej zwanym „koncesjonariuszem”, prawne miejsce zamieszkania obierającym w Łodzi z drugiej strony — zawarta została umowa treści następującej:

§ 1.

Przedmiot koncesji.

Gmina Miasta Łodzi na mocy punktu 4 art. 21 Dekretu o Samorządzie Miejskim (Dz. Ust. Nr. 13, 1919 roku poz. 140) i pod warunkiem zatwierdzenia przez Władze Nadzorcze nadaje Związkowi Inwalidów Wojennych Rzeczypospolitej Polskiej na rzecz Wydziału Wojewódzkiego Z. I. W. R. P. w Łodzi prawo na budowę i eksploatację na terenie m. Łodzi w obecnych jej granicach dworców autobusowych komunikacji podmiejskiej i międzymiastowej. Prawo to rozszerza się i na te obszary, które będą w przyszłości przyłączone do miasta Łodzi, o ile nie stają temu na przeszkodzie uprawnienia innych osób na tych obszarach. Koncesjonariusz nie otrzymuje żadnych koncesji ani przywilejów na eksploatację komunikacji autobusowych.

§ 2.

Obowiązek koncesjonariusza wybudowania i eksploatacji dworców.

Koncesjonariusz obowiązany jest zbudować narazie 2 dworce w miejscach zatwierdzonych przez Magistrat i odpowiednie władze państwowe i do nieprzerwanego zadośćuczynienia w zakresie i na warunkach przewidzianych w niniejszej umowie co do korzystania z dworców autobusowych.

§ 3.

Siedziba.

Koncesjonariusz winien posiadać siedzibę w Łodzi i o każdorazowej zmianie adresu powiadomić piśmiennie Magistrat. Wszelkie wezwania i zawiadomienia wręczane pod tym adresem, koncesjonariusza, uznane będą za ważne doręczone.

§ 4.

Termin Koncesji.

Koncesji udziela się na lat 20 (dwadzieścia), licząc od dnia zatwierdzenia jej przez Władze Nadzorcze.

§ 5.

Wyłączność.

Przez czas trwania umowy koncesyjnej nikt inny, prócz koncesjonariusza nie będzie miał prawa eksploatować na terenie miasta dworców autobusowych, służących jako miejsce postojów autobusów komunikacji podmiejskiej i międzymiastowej dla wsiadania i wysiadania pasażerów i bagażu.

§ 6.

Zastrzeżenie praw osób trzecich.

Prawa osób trzecich nie mogą być umową niniejszą naruszone. Koncesjonariusz obowiązany będzie przed przystąpieniem do realizacji niniejszej umowy koncesyjnej, uzgodnić ze Sp. Akc. Kolei Elektrycznej Łódzkiej warunki, przewozu autobusami komunikacji podmiejskiej i międzymiastowej pasażerów w granicach miasta.

§ 7.

Zastrzeżenia Magistratu co do odpowiedzialności.

Magistrat m. Łodzi nie ponosi żadnej materialnej odpowiedzialności na wypadek naruszenia praw koncesjonariusza z umowy niniejszej wynikających przez osoby trzecie. Również Magistrat nie bierze na siebie żadne odpowiedzialności w stosunku do koncesjonariusza, o ile wykonanie uprawnień z umowy niniejszej wypływających, będzie niemożliwe z powodu praw i przepisów lub postanowień i rozporządzeń władz. Magistrat uczyni jednak wszystko od niego zależne, aby stan prawny był przywrócony.

§ 8.

Komunikacja autobusowa miejska.

Prawo wyłączności nie obejmuje miejskiej komunikacji autobusowej.

§ 9.

Przejęcie przedsiębiorstwa przez miasto.

Po upływie terminu koncesji całe przedsiębiorstwo z całkowitym majątkiem nieruchomości i ruchomym nabytym i zbudowanym przez koncesjonariusza dla eksploatacji dworców autobusowych komunikacji podmiejskiej i międzymiastowej na terenie Łodzi, t. j. wszystkie aktywa, przechodzi na rzecz Miasta. Wszystkie urządzenia ruchomości i nieruchomości, nabyte w ciągu pierwszych 10 lat trwania koncesji, przechodzą na rzecz Miasta zupełnie bezpłatnie. Za wszystkie urządzenia ruchomości i nieruchomości, nabyte po ukończeniu dziesięciu lat trwania koncesji Miasto płaci koncesjonariuszowi niezamortyzowaną jeszcze część tych urządzeń. Amortyzacja majątku nabytego po upływie dziesięciu lat trwania koncesji wynosi 10% rocznie, licząc od całkowitych kosztów nabycia. Amortyzacja nowonabytych, po dziesięciu latach trwania koncesji urządzeń ruchomości i nieruchomości, liczy się od 1 stycznia roku następnego po nabyciu. Nabywanie majątku po dziesięciu latach istnienia koncesji nastąpić może jedynie i wyłącznie za zgodą Miasta.

§ 10.

Przedterminowy wykup.

Miasto ma prawo po dziesięciu latach wykupić od koncesjonariusza całe przedsiębiorstwo, płacąc mu odszkodowanie, które wynosi niezamortyzowaną część kosztów wszystkich urządzeń ruchomości i nieruchomości. Odpisy na amortyzację w wypadku przedterminowego wykupu wynosić winny: 1) dla urządzeń ruchomości i nieruchomości, nabytych w ciągu pierwszych 10 lat trwania koncesji, po 5% rocznie, 2) dla urządzeń ruchomości i nieruchomości, nabytych po 10 latach trwania koncesji, po 10% rocznie.

§ 11.

Coñięcie koncesji.

W razie niewypełnienia warunków niniejszej umowy i rozwiązania jej z winy koncesjonariusza, Miasto przejmuje cały majątek t. j. wszystkie aktywa przedsiębiorstwa, bez pasywów, bez żadnego odszkodowania.

§ 12.

Stan przedsiębiorstwa w chwili oddania miastu.

Koncesjonariusz obowiązany jest oddać całkowite przedsiębiorstwo w stanie dobrym zdatnym do normalnej i sprawnej pracy.

§ 13.

Przeniesienie koncesji na inne osoby.

Koncesjonariusz niema prawa przenieść swoich praw, wynikających z niniejszej umowy ani wydzierżawić przedsiębiorstwa osobom trzecim bez zgody Miasta.

§ 14.

Zatwierdzenie kosztorysów i projektów.

Projekty i kosztorysy zarówno budowy dworców jak i wszystkich urządzeń wybudowanych dla rozszerzenia przedsiębiorstwa podlegają zatwierdzeniu przez Magistrat.

§ 15.

Rozszerzenia przedsiębiorstwa.

Jeżeli ilość autobusów komunikacji podmiejskiej i międzymiastowej kursujących w Łodzi przekroczy liczbę 500, koncesjonariusz obowiązany będzie wybudować trzeci dworzec w innej części miasta w miejscu, zatwierdzonem przez Magistrat i władze państwowe i urządzić go zgodnie z warunkami podanemi niżej. Po przekroczeniu liczby 750 autobusów czwarty dworzec na warunkach, jak wyżej i t. d. Budowa każdego następnego dworca winna być rozpoczęta, jeżeli przeciętnie na każdy istniejący dworzec wypadnie 250 autobusów komunikacji podmiejskiej i międzymiastowej.

W razie odmowy przez koncesjonariusza budowy nowego dworca umowa będzie rozwiązana z winy koncesjonariusza i Miasto przejmuje całe przedsiębiorstwo bez żadnego odszkodowania.

§ 16.

Fundusz odnowienia.

Dla wykonywania większych napraw koncesjonariusz obowiązany będzie utworzyć fundusz odnowienia przez coroczne wpłaty w wysokości 1% od wpływów brutto. Wydatkowanie sum z tego funduszu na cele wyżej wskazane odbywać się może tylko za zgodą Miasta. Fundusz ten służyć ma jako gwarancja, że przedsiębiorstwo oddane będzie Miastu w stanie zdatnym do użytku. Po oddaniu przedsiębiorstwa Miastu w stanie dobrym, pozostała część funduszu odnowienia wypłaca się koncesjonariuszowi:

§ 17.

Projekty dworców.

Dworce winny być wybudowane na placach, zaaprobowanych przez Magistrat. Plany i kosztorysy dworców autobusowych podlegają zatwierdzeniu Magistratu. Wszystkie urządzenia winny odpowiadać nowoczesnym wymogom techniki.

Plan każdego dworca autobusowego winien przewidywać odpowiednie pomieszczenie conajmniej dla następujących agend i czynności:

- a) biuro podróży, biuro informacyjne i ogłoszenia przepisów korzystania z ruchu, taryf, rozkładów i t. p.,
- b) sprzedaż biletów zwykłych i terminowych,
- c) przyjmowanie i ekspedjowanie bagażu pasażerskiego i pobieranie zań opłaty,
- d) przechowywanie bagażu pasażerskiego,
- e) prowadzenie bufetu bezalkoholowego,
- f) utrzymanie bezpłatnie poczekalni dla pasażerów, z osobnym pokojem dla kobiet,
- g) utrzymanie fryzjerni, umywalni, ustępów,
- h) urządzenie w porozumieniu z Dyrekcją Poczty i Telegrafów — Oddziału Poczto-Telegraficznego,
- i) przyjmowanie i wysyłanie autobusów, zgodnie z ogłoszonymi rozkładami,
- k) dozór nad prawidłowością i bezpieczeństwem przy wjeździe i wyjeździe,

- l) ogniotrwałe garażowanie autobusów, będących w nocnym postoju lub okolicznościowym,
- m) utrzymanie warsztatu rewizyjnego dla inspekcji rewizji i drobnych napraw autobusowych,
- n) utrzymanie składów części zamiennych i materiałów eksploatacyjnych dla autobusów,
- o) utrzymanie magazynu materiałów pędnych, zgodnie z przepisami (benzyna i smary),
- p) utrzymanie conajmniej 5 pomieszczeń na biura przedsiębiorstw komunikacyj autobusowych, korzystających z dworca, jako też biur własnych,
- r) utrzymanie pomieszczeń noclegowych dla kierowców, konduktorów, kontrolerów, instruktorów, ślusarzy i personelu własnego,
- s) dostarczanie bagażu do domów.

§ 18.

Urządzenia na dworcach.

Każdy dworzec winien posiadać prócz normalnych instalacyj kanalizacji, wodociągów, ogrzewania i oświetlenia wszelkie instalacje, szczególnie potrzebne do należytej eksploatacji dworca, a w szczególności winny być urządzone:

- a) natryski do mycia autobusów,
- b) instalacje mechaniczne do nabijania pneumatyków,
- c) instalacje do odkurzania i dezynfekowania autobusów i innych przedmiotów, jak na przykład odzieży i t. p.,
- d) sygnalizacje świetlne i dzwonekowe dla oznajmiania przyjazdu i odjazdu,
- e) specjalne urządzenia przeciwpożarowe,
- f) ambulatorjum dla doraźnej pomocy,
- g) pomieszczenie dla funkcjonariuszów policji państwowej.

§ 19.

Terminy wykonania dworców.

Budowa 2-ch pierwszych dworców rozpoczęta będzie niezwłocznie po zatwierdzeniu koncesji przez władze nadzorcze. Budowa każdego dworca winna być ukończona najpóźniej w ciągu dwóch sezonów budowlanych, licząc od chwili obowiązku budowy dworców (§ 2 i 15). Wszystkie dworce winny być wybudowane solidnie z materiałów pierwszorzędnych przy starannem i estetycznem wykończeniu.

§ 20.

Zastosowanie materiałów krajowych.

Wszelkie urządzenia i materiały winny być pochodzenia krajowego. Tylko takie materiały i urządzenia, które w kraju nie są wyrabiane, mogą być sprowadzone z zagranicy. Na sprowadzenie materiałów zagranicznych koncesjonariusz winien posiadać zezwolenie Magistratu.

(D. c. n.).

Obchód rocznicy 3-go Maja w Łodzi.

Z inicjatywy prezesa Rady Miejskiej inż. Holcgrebera zwołane zostało w czwartek d. 17 b.m. organizacyjne posiedzenie komitetu Obchodu Konstytucji 3-go Maja, celem opracowania programu obchodu tegorocznego oraz wyboru Komitetu ściślejszego dla spraw realizacji ustalonego programu.

W posiedzeniu organizacyjnym wzięli udział pp. superintendent ks. pastor Dietrich, starosta grodzki — Dychdalewicz, red. Gumkowski, kom. placu podpułk. Haberling, prezes Rady Miejskiej — inż. Holcgreber, ks. Jan Zdżarski — w zastępstwie ks. Biskupa Tymienieckiego, prezes Izby Skarbowej — Kucharski, prezes Polskiej Macierzy Szkolnej — Maciński, prokurator — dr. Markowski, prezes Gminy Żydowskiej — radny Mincberg, Komendant P. P. na m. Łódź — inspektor Elsesser-Niedzielski, dowódca 10 Dywizji Gen. Olszyna-Wilczyński, dyrektor Biura Rady Miejskiej — Rundo, starosta łódzki — Rzewski, naczelnik Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia — dr. Skalski, naczelnik Wydziału Kuratorium Szkolnego — Szulc, wiceprezes Sądu Okręgowego — Świdorski, wiceprezes Rady Miejskiej — Wolczyński, prezydent Ziemięcki i nadkomisarz Złotowski.

Posiedzenie zagał prezes Holcgreber, którego powołano przez aklamację na przewodniczącego obrad.

Następnie omówiono w ogólnych zarysach projekt programu obchodu, przyczem wzięto za podstawę program zeszłorocznych uroczystości.

Postanowiono zwrócić się do „Polskiego Radja” o urządzenie specjalnej audycji trzociomajowej i transmitowanie jej przez megafony w kilku punktach miasta. Ze względu na to, iż dzień 3-go Maja wyznaczony został, jako Święto Przysposobienia Wojskowego i Wychowania Fizycznego, postanowiono włączyć do programu obchodu uroczystość odsłonięcia sztandaru łódzkiego ośrodka P. W. i W. F.

Do ściślejszego Komitetu Wykonawczego, którego zadaniem będzie realizacja programu uroczystości, powołano pp.: Kuratora Gądomskiego, Starostę Dychdalewicza, prezesa Rady Miejskiej inż. Holcgrebera, wiceprezesa Rady Miejskiej — Wolczyńskiego, ppułk. Haberlinga, komendanta Elsessera-Niedzielskiego, prezesa Macińskiego, prezesa Mincberga, ławnika Purtala, majora Sidorskiego i dyr. Rundo.

OKÓLNIK Nr. 5.

Uchwalone przez Radę Miejską w miesiącu czerwcu 1925 roku, a uzupełnione przez nią w miesiącu czerwcu 1926 roku statuty organizacyjne poszczególnych Wydziałów Zarządu Miejskiego w wielu punktach przestały być aktualne, a to wobec skasowania niektórych instytucji, utworzenia nowych, zwiększenia się personelu i t. d. W celu przeto uporządkowania istniejącego stanu rzeczy wszystkie Wydziały Zarządu Miejskiego wezwane zostały okólnikiem Nr. 14 z dnia 18 kwietnia 1928 roku do zgłoszenia Magistratowi wniosków w sprawie zmiany statutów organizacyjnych, zarówno w części organizacyjnej, jak i personalnej. Wnioski poszczególnych Wydziałów Zarządu Miejskiego, zgłoszone w tej sprawie, zostały częściowo tylko rozpatrzone przez Magistrat, a mianowicie rozpatrzone tylko zmiany natury personalnej. Zostały one uchwalone

przez Radę Miejską na posiedzeniu, odbytem w dniu 19 lutego 1929 roku w formie Statutu etatów stanowisk służbowych dla pracowników Zarządu m. Łodzi i rozesłane poszczególnym Wydziałom Zarządu Miejskiego przy okólniku Nr. 2 z dnia 12-go marca 1929 roku.

Obecnie — w wykonaniu uchwały Prezydium Magistratu Nr. 133 z dnia 15 marca 1930 roku — wzywa się wszystkie Wydziały Zarządu Miejskiego do nadesłania Wydziałowi Prezydjalnemu w terminie do dnia 15 maja 1930 roku wniosków w sprawie poczynienia odpowiednich zmian w części ogólnej statutów organizacyjnych (traktującej o zakresie działania i organizacji).

Jednocześnie przypomina się: a) iż projekt ramowego Statutu organizacyjnego poszczególnych Wydziałów Zarządu Miejskiego został rozesłany przy okólniku Nr. 25 z dnia 1-go kwietnia 1924 roku, b) iż w myśl okólnika Nr. 17 z dnia 28 listopada 1929 r. należy — wobec istnienia Statutu etatów stanowisk służbowych dla pracowników Zarządu m. Łodzi — skreślić w statutach organizacyjnych poszczególnych Wydziałów Zarządu Miejskiego część, określającą skład personelu, zastępując ją przez paragraf treści następującej: „Liczba pracowników Wydziału (Urzędu, Biura) określona jest w Statucie etatów stanowisk służbowych dla pracowników Zarządu m. Łodzi”.

Wszelkich bliższych wyjaśnień udzieli p. M. Kalinowski, p. o. Dyrektora Zarządu Miejskiego, do którego pp. naczelnicy poszczególnych Wydziałów Zarządu Miejskiego zechcą się osobiście zwrócić.

Łódź, dnia 9 kwietnia 1930 roku.

Prezydent (—) B. Ziemięcki.

Dyrektor Zarządu Miejskiego (—) M. Kalinowski.

OKÓLNİK Nr. 6.

Uchwałą Magistratu Nr. 173 z dnia 20 lutego 1930 roku zdecydowano wydać drukiem w roku 1930 sprawozdanie z działalności Zarządu m. Łodzi w latach 1927, 1928, 1929, czyli za czas od dnia 1 stycznia 1927 roku do dnia 31 grudnia 1929 roku. W związku z tem wzywa się wszystkie Wydziały Zarządu Miejskiego do nadesłania w 4-ch egzemplarzach w terminie nieprzekraczalnym do dnia 10-go maja 1930 roku Oddziałowi Prasowemu Wydziału Prezydjalnego sprawozdań ze swej działalności za wyżej wymieniony okres czasu. Sprawozdania te należy nawiązać do ostatniego, wydanego drukiem w specjalnej broszurze, sprawozdania z działalności Zarządu m. Łodzi za rok 1926, przyczem:

- a) sprawozdanie nie powinno być ani zbyt obszerne, ani zbyt małe,
- b) całe 3-letnie winno być traktowane jako jedna całość, jedynie cyfry winny być podawane za każdy rok oddzielnie,
- c) należy unikać w sprawozdaniu skomplikowanych tablic statystycznych,
- d) sprawozdania nie powinny być suchem zestawieniem cyfrowym faktów, a opisem przedstawieniem ważniejszych wydarzeń w danej dziedzinie gospodarki samorządowej.

Wszelkich bliższych wyjaśnień udzieli p. M. Kalinowski, p. o. Dyrektora Zarządu Miejskiego, do którego pp. naczelnicy poszczególnych Wydziałów Zarządu Miejskiego zechcą się osobiście zwrócić.

Łódź, dnia 10 kwietnia 1930 roku.

Prezydent (—) B. Ziemięcki.

Dyrektor Zarządu Miejskiego (—) M. Kalinowski.

OKÓLNIK Nr. 7.

Pomimo rokrocznie uchwalanych przez Radę Miejską u schyłku okresu administracyjnego budżetów dodatkowych, Wydziały dowiodły, że nie umieją gospodarować w ramach przyznanych im kredytów i w rezultacie dopuszczają do prawnie niedozwolonych przekroczeń budżetowych.

§ 163 szczegółowej instrukcji kasowo-rachunkowej Zarządu m. Łodzi, wydanej w roku 1928, ujmuje sposób postępowania w celu uniknięcia przekroczenia ustanowionych kredytów budżetowych.

Aczkolwiek w roku obrachunkowym 1929/30 Rada Miejska uchwaliła dodatkowe kredyty dopiero w miesiącu styczniu 1930 roku, tem niemniej Wydziały znów dopuścili do przekroczeń budżetowych, powstałych na skutek wadliwych obliczeń poszczególnych kredytów, gdyż Magistrat przyznał Wydziałom prawo zwiększenia kredytów poszczególnych pozycji budżetowych przez odpowiednie zmniejszenie innych.

Ponieważ taki stan rzeczy dalej tolerowany być nie może, przeto polecam pod odpowiedzialnością osobistą naczelników i kierowników Wydziałów, biur i urzędów Zarządu Miejskiego zaprowadzić w myśl § 163 wzmiankowanej instrukcji kontrolki kredytów i o skutecznieniu zapisu odnotowywać na odwrocie asygnacji rozchodowej w formie stempla „wniesiono do kontrolki kredytów”.

Kontrolki te winny być w miarę możliwości raz na tydzień zamykane dla stwierdzenia pozostałego jeszcze do dyspozycji kredytu.

Brak stempla na asygnacji spowoduje zwrot ostatniej przez Oddział Rachuby Wydziału Finansowego.

Równocześnie zwracam uwagę, że Wydziały są odpowiedzialne nie tylko za sumy bezpośrednio asygnowane, lecz również i za kwoty, które w zastępstwie zainteresowanych Wydziałów i na skutek zamówienia wyasygnował Wydział pośredniczący bądź załatwiający (Gospodarczy, Budownictwa, Prezydjalny i inny).

Asygnacje takie kierowane są zresztą do zainteresowanych Wydziałów dla wyrażenia zgody na obciążenie kredytu.

Obciążenie kont personalnych przez Wydział Prezydjalny za asygnowane pobory pracownikom etatowym bądź kontraktowym jest znane Wydziałom zainteresowanym z list płacy, które te ostatnie podejmują w Głównej Kasie Miejskiej dla doręczenia uposażenia pracownikom.

Ze zbiorowych asygnacji (naprz. ubezpieczenie pracowników) Oddział Rachuby wzgl. Wydział Prezydjalny sporządzi i prześle wyciągi poszczególnym Wydziałom w celu odnotowania zmian w kontrolkach kredytów.

Stempel, o którym mowa wyżej, zamówi Wydział Gospodarczy i dostarczy poszczególnym Wydziałom.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 maja 1930 roku. Za miesiąc kwiecień Wydziały uzgodnią kontrolki z kontami budżetowymi Oddziału Rachuby Wydziału Finansowego.

Bliższych wyjaśnień na żądanie udzieli kierownik Oddziału Rachuby Wydziału Finansowego.

Łódź, dnia 10 kwietnia 1930 roku.

Wice-Prezydent (—) Dr. E. Wieliński.

Dyrektor Zarządu Miejskiego (—) M. Kalinowski.

KRONIKA MIEJSKA.

Uczczenie pamięci ś. p. prezydenta M. Cynarskiego. W poniedziałek, dnia 14 b. m., jako w trzecią rocznicę tragicznej śmierci ś. p. prezydenta m. Łodzi — Marjana Cynarskiego, Prezydja Rady Miejskiej i Magistratu złożyły wieniec na grobie Zmarłego.

Oświetlenie elektrycznością ulicy Zgierskiej. W dniu 17 kwietnia 1930 r. Komisja złożona z przedstawicieli: Magistratu, z panem wiceprezydentem St. Rapalskim na czele, oraz Łódzkiego Towarzystwa Elektrycznego Sp. Akc., dokonała przyjęcia częściowo wykonanego nowego oświetlenia ul. Zgierskiej. Nowe oświetlenie ulicy Zgierskiej wykonane zostało lampami 500-watowymi, zawieszonymi na słupach żelaznych, postawionych po obydwu stronach ulicy. Doprowadzenie prądu odbywa się kablem podziemnym. Nowe oświetlenie zastępuje dotychczasowe, które było dokonane lampami 100-watowymi, zawieszonymi na słupach drewnianych, ustawionymi po jednej stronie ulicy.

Nowe oświetlenie na ul. Zgierskiej nie zostało dotąd całkowicie wykonane, ponieważ Łódzkie Koleje Dojazdowe nie usunęły jeszcze swoich zasilaczy powietrznych, które — w myśl osiągniętego porozumienia pomiędzy Magistratem a Łódzkiemi Kolejkami Dojazdowymi zastąpione być mają kablami podziemnymi. Z tego powodu od Bałuckiego Rynku do Julianowa lampy elektryczne ustawione narazie tylko po prawej stronie ul. Zgierskiej (idąc od Bałuckiego Rynku). Na odcinku od Julianowa do Urzędu Gminnego instalację ukończono całkowicie, lampy ustawione są już po obydwu stronach. Wreszcie na odcinku od Urzędu Gminnego do granicy miasta ustawione zostały lampy tylko po lewej stronie ulicy, a to z tego powodu, że po prawej stronie ulicy muszą

być najpierw przesunięte przewody telefoniczne. Wszystkie wyżej wymienione przeszkody będą wkrótce usunięte i prawdopodobnie w ciągu miesiąca nowa instalacja elektryczna na ul. Zgierskiej będzie całkowicie wykończona.

Dalej Komisja oglądała model nowego zawieszenia lamp na Placu Wolności. Model — opracowany przez art. rzeźbiarza M. Lubelskiego — został zaakceptowany.

Wreszcie Komisja dokonała inspekcji oświetlenia elektrycznego w północnej części miasta, objeżdżając cały szereg ulic na Bałutach i w Radogoszczu.

Stwierdzono, że oświetlenie jest dobre, napięcie należyte, lampy palą się jasno, pełnem normalnem światłem, armatury i klosze utrzymane są czysto.

Ujawnienie mięsa porażonego wągryczą. Komisja lekarsko-weterynaryjna Rzeźni Miejskiej stwierdziła w tuszy mięsa wieprzowego, przesłanej do zbadania przez VII Komisarjat P. P., porażenie wągryczami w znacznym stopniu.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami komisja uznała mięso to za niezdatne do spożycia i podlegające zniszczeniu, tłuszcz zaś za zdatny do spożycia po przetopieniu.

Zakwestjonowana tusza mięsa była oznakowana, jako zdatna do spożycia — okrągłą pieczęcią Rzeźni Chojeńskiej, z napisem „Rzeźnia Chojny — lek. wet.”.

Zaznaczyć należy, iż jest to już drugi stwierdzony wypadek znakowania przez Rzeźnię Chojeńską mięsa, porażonego w znacznym stopniu wągryczą, jako zdatne do spożycia.

Pomyślne wyniki akcji odszczupienia miasta. Po przeprowadzeniu akcji masowego tępienia szczurów na terenie całego miasta, miejskie komisje sanitarne przystąpiły do

skontrolowania wyników tej akcji. Jak z dotychczasowych przybliżonych obliczeń wypada, przeszło 80% właścicieli nieruchomości zakupiło trutkę.

Komisje sanitarne dokonywują obecnie oględzin wszystkich nieruchomości.

Ze składanych sprawozdań należy wnioskować, że przeprowadzona akcja dała pożądane rezultaty, stwierdzono bowiem, iż na niektórych posesjach, znaleziono po kilkadziesiąt padłych szczurów, pomimo, iż większość szczurów po zatruciu ginie w norach.

Kopje planu miasta. Oddział Regulacji Miasta Wydziału Budownictwa wykonał plan miasta w skali 1:15000 i sporządził z niego kopje fotograficzne, które będą sprzedawane instytucjom i osobom prywatnym.

Cena jednej odbitki wynosi dla osób prywatnych — zł. 7, dla urzędów państwowych — zł. 5, dla członków Koła Architektów i Stowarzyszeń Technicznych przy nabywaniu zbiorowem — zł. 6.

Odbitki planu nabywać można w Oddziale Regulacji Miasta Wydziału Budownictwa, Plac Wolności 14, III-cie piętro.

Z Miejskiego Muzeum Historji i Sztuki. Miejskie Muzeum Historji i Sztuki im. J. i K. Bartoszewiczów,

którego uroczyste otwarcie nastąpiło w niedzielę, dnia 13-go b. m., dostępne będzie dla zwiedzających od środy, dnia 23 b. m. w następujące dni:

w środy, od godz. 12-ej do 16-ej wyłącznie dla wycieczek zbiorowych,

w soboty i niedziele, od godz. 12-ej do 15-ej

dla ogółu publiczności.

Opłata za wstęp wynosi dla dorosłych — 50 groszy, dla młodzieży i wycieczek zbiorowych — po 25 groszy od osoby.

Wycieczki zamiejscowe będą mogły zwiedzać Muzeum w dowolne dni — za uprzednim porozumieniem się z Wydziałem Oświaty i Kultury (Piramowicza 10).

Zachorowania na choroby zakaźne. W czasie od 6 do 12 kwietnia r. b. włącznie zgłoszono do Wydziału Zdrowotności Publicznej następujące przypadki chorób zakaźnych: dur brzuszny 3 przypadki (w tygodniu poprzednim 5 przypadków), płonica 47 przypadków (38), błonica 25 przypadków (32), róża 1 przypadek (4), gorączka połogowa 10 przypadków (1), odra 121 przypadków (88), krztusiec 4 przypadki (6), ospa wietrzna 16 przypadków (9). Ogółem zanotowano w tygodniu ub. 227 przypadków, w tygodniu poprzednim 183 przypadków.

KONKURS.

Magistrat m. Łodzi ogłasza konkurs na druk 800 egzemplarzy „Rocznika statystycznego m. Łodzi za 1929 rok”, liczącego w przybliżeniu około 250 stron, pod względem układu, wzorowanego na „Roczniku statystycznym m. Łodzi za rok 1928”.

Oferty w zamkniętych kopertach należy składać w Wydziale Gospodarczym, ul. Narutowicza 65, parter, pokój Nr. 5, do dnia 25 kwietnia 1930 roku godz. 12, gdzie można zapoznać się z wzorem rocznika. Otwarcie ofert nastąpi tegoż dnia o godz. 13-ej.

MAGISTRAT m. ŁODZI.

Redaktor: Bolesław Dudziński.

Wydawnictwo Zarządu m. Łodzi.